

UCHWAŁA Nr 29 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 stycznia 1961 r.

w sprawie zasad zaliczania środków pracy oraz innych przedmiotów i urządzeń długotrwałego użytkowania do środków trwałych.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Do środków trwałych zalicza się środki pracy oraz inne przedmioty i urządzenia długotrwałego użytkowania o cenie zakupu lub wartości wytworzenia ponad 3.000 zł i okresie użytkowania ponad 1 rok.

2. Do urządzeń długotrwałego użytkowania, o których mowa w ust. 1, zalicza się również nawierzchnie dróg, uzbrojenie terenu, zasadzenia wieloletnie, melioracje itp.

3. Upoważnia się Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów do ustalania w porozumieniu z Ministrem Finansów odchyień dotyczących wartości środków trwałych ustalonej w ust. 1 dla zapewnienia jednolitej kwalifikacji przedmiotów o tym samym celu użytkowym, a o różnej wartości.

§ 2. 1. Do środków trwałych nie zalicza się:

- 1) przedmiotów, których okres użytkowania nie przekracza 1 roku bez względu na ich wartość, jak również przedmiotów o cenie zakupu lub wartości wytworzenia nie przekraczającej 3.000 zł,
- 2) maszyn, urządzeń i innych przedmiotów w postaci gotowej produkcji, znajdujących się u producentów lub w organizacjach dystrybucji; dotyczy to również produktów rolno-hodowlanych,
- 3) maszyn i urządzeń wymagających montażu i zainstalowania, przekazanych przedsiębiorstwom budowlano-montażowym lub będących w toku montażu albo instalowania, a nie oddanych do eksploatacji,
- 4) maszyn i urządzeń nie wymagających montażu nie oddanych do eksploatacji,
- 5) budynków i budowli w stadium budowy, tj. nie oddanych do użytku,
- 6) odzieży specjalnej, roboczej i ochronnej, obuwia specjalnego i pościeli,
- 7) książek, dzieł sztuki, eksponatów muzealnych, zwierząt w ogrodach zoologicznych, pomocy szkolnych z wyłączeniem maszyn i urządzeń stanowiących wyposażenie warsztatów szkolnych, laboratoriów, instytutów itp.,
- 8) inwentarza żywego w państwowych gospodarstwach rolnych,
- 9) sadzonek produkcyjnych hodowanych dla przyszłej sprzedaży,
- 10) narzędzi i przyrządów specjalnych (matryce, formy, sztance, wykrojniki, modele, sprawdziany itp.) mających zastosowanie tylko do produkcji określonych wyrobów,
- 11) części zapasowych do maszyn i urządzeń,
- 12) wszelkiego rodzaju przenośnych trwałych opakowań (butle, konwie itp), z wyjątkiem specjalnych środków transportu, cystern, samochodów-pojemników itp.,
- 13) przedmiotów i urządzeń służących do reklamy (szyldy sklepowe z urządzeniami pomocniczymi, reklamy neono-

we, świetlne i inne stałe lub ruchome urządzenia przeznaczone do reklamowego wystawiennictwa towarów itp.).

2. Upoważnia się Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów do rozszerzenia na wnioski właściwych ministrów i w porozumieniu z Ministrem Finansów wykazu przedmiotów nie zaliczanych do środków trwałych bez względu na cenę zakupu.

3. Zakupy przedmiotów nie stanowiących środków trwałych w rozumieniu niniejszej uchwały mogą być dokonywane ze środków inwestycyjnych tylko w przypadku, gdy stanowią one pierwsze wyposażenie, przewidziane w zatwierdzonej dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

§ 3. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej, urzędy i instytucje zobowiązane są do prowadzenia szczegółowej ewidencji środków trwałych.

2. Zasady ewidencji środków trwałych reguluje Minister Finansów.

§ 4. 1. Przedmioty, ujęte dotychczas w ewidencji jako środki trwałe, a zaliczone zgodnie z niniejszą uchwałą do środków obrotowych, ulegają przekwalifikowaniu do środków obrotowych według zasad, które określi Minister Finansów.

2. W ciągu roku 1961 nakłady na zakupy przedmiotów, których okres użytkowania przekracza 1 rok, o wartości ponad 1000 zł, lecz nie przekraczającej 3.000 zł, będą finansowane ze środków inwestycyjnych.

3. Przedsiębiorstwa handlowe i gastronomiczne mogą w 1961 r. realizować zakupy przedmiotów o wartości nie przekraczającej 3.000 zł ze środków obrotowych.

§ 5. Zobowiązuje się Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do:

- 1) odpowiedniego uwzględnienia przepisów niniejszej uchwały przy dokonywaniu preceny środków trwałych objętych powszechną inwentaryzacją z poziomu cen obowiązujących w dniu 1 stycznia 1956 r. na ceny obowiązujące w dniu 1 lipca 1960 r.,
- 2) wprowadzenia na rok 1961 obowiązku wykazywania w sprawozdawczości inwestycyjnej odrębnie nakładów dokonywanych ze środków inwestycyjnych na zakup przedmiotów, które — zgodnie z przepisami niniejszej uchwały — nie są zaliczane do środków trwałych.

§ 6. Traci moc uchwała nr 1092 Prezydium Rządu z dnia 28 listopada 1952 r. w sprawie zasad zaliczania środków pracy do środków trwałych (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-104, poz. 1615, z 1955 r. Nr 54, poz. 633, z 1956 r. Nr 104, poz. 1198 i z 1957 r. Nr 57, poz. 355 i Nr 78, poz. 473).

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1961 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz